KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 24. marts 2009

om foranstaltning C 52/07 (ex NN 64/07) vedrørende Spaniens støtteprogram til fordel for tekstilindustrien

(meddelt under nummer K(2009) 2017)

(Kun den spanske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2009/553/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler [1] og under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

(1) Den 5. juli 2006 modtog Kommissionen en klage over et program, som Spanien havde indført til støtte for tekstilindustrien (»Plan de apoyo al sector textil y de la confección«, herefter benævnt »tekstilplanen«).

(2) Ved brev af 1. august 2006 anmodede Kommissionen de spanske myndigheder om at fremsende alle nødvendige oplysninger om denne tekstilplan, som blev besvaret ved brev af 29. september 2006, der blev registreret i Kommissionen den 2. oktober 2006.

(3) Den 13. november 2007 indledte Kommissionen den formelle undersøgelsesprocedure. Efter offentliggørelsen heraf modtog Kommissionen hhv. den 22. februar 2008 og den 9. april 2008 bemærkninger fra to interesserede parter, som ønskede at forblive anonyme. Kommissionen bad om yderligere oplysninger ved brev af 18. april 2008, som de spanske myndigheder besvarede ved brev af 30. maj 2008. Kommissionen fremsendte de interesserede parters bemærkninger til de spanske myndigheder den 6. maj 2008, som disse besvarede ved brev af 12. juni 2008.

(4) Den 11. september 2008 blev der afholdt et møde mellem de forskellige spanske myndigheder og Kommissionen. De spanske myndigheder fremsendte yderligere oplysninger ved brev af 17. september 2008.

(5) Den 3. oktober 2008 og den 19. februar 2009 anmodede Kommissionen om yderligere oplysninger pr. e-mail, som de spanske myndigheder besvarede hhv. 21. oktober 2008 og 20. februar 2009.

2. BESKRIVELSE AF MODTAGEREN OG STØTTEFORANSTALTNINGERNE

2.1. Målsætninger for den spanske tekstilplan

(6) Formålet med tekstilplanen er at bistå tekstilvirksomheder med at tilpasse sig den fuldstændige liberalisering af handelen med tekstiler og styrke deres konkurrenceevne, samtidig med at man bevarer så mange virksomheder og arbejdspladser i sektoren som muligt. Desuden skulle planen modvirke de negative følger af liberaliseringen af handel med tekstilprodukter for arbejdstagere og hele aktivitetsområder.

(7) Den omfattede direkte foranstaltninger til støtte for virksomhederne (teknisk forskning, innovative projekter og eksportfremme). Andre foranstaltninger var mere specifikt rettet mod uddannelse og ansættelse, men var også indirekte til fordel for virksomhederne og bidrog til at fremme den industrielle omstilling i regioner, som var påvirket af udflytningen af virksomheder i sektoren.

[1] EUT C 239 af 11.10.2007, s. 12.

2.2. **Modtagere**

(8) Tekstilplanen var åben for alle virksomheder i tekstil- og beklædningssektoren, hvis industriaktiviteter var omfattet af generelle kollektive overenskomster i tekstil- og beklædningssektoren eller henhørte under position 17, 18.1 og 18.2 i den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter (NACE). Ifølge de spanske myndigheder bestod sektoren i 2001 af 15 438 virksomheder med 211 831 arbejdstagere. I 2007 var disse tal faldet til 11 554 virksomheder med 140 541 arbejdstagere, og i 2008 var der kun 127 354 arbejdstagere tilbage. Dette svarer til en nedgang på 25 % i antallet af virksomheder fra 2001 til 2007, som kan tilskrives globaliseringen i sektoren.

(9) 75 % af den spanske tekstil- og beklædningssektor består af virksomheder med under 10 arbejdstagere, og 35 % af virksomhederne har kun en eller to ansatte.

2.3. **Foranstaltninger**

(10) Kommissionen indledte en formel undersøgelsesprocedure vedrørende følgende foranstaltninger:

1. *Plan til fremme af teknisk forskning i tekstil- og beklædningssektoren*

(11) Formålet med denne specifikke foranstaltning var at yde støtte til projekter vedrørende industriel forskning og teknologisk udvikling, der skulle øge firmaernes teknologiske kapacitet og skabe et forsknings- og udviklingssamarbejde (F&U) mellem virksomheder i tekstil- og beklædningssektoren og forskningsinstitutioner og også tilskynde til formidling af resultater.

(12) Projekter, der var berettigede til støtte under denne foranstaltning, var F&U-projekter, investeringer i materielle og immaterielle aktiver (kun for SMV og med det formål at indføre avanceret teknologi i deres produktionsprocesser), projekter til formidling af resultaterne af F&U-aktiviteter og projekter om etablering og udvikling af samarbejdsaftaler mellem virksomheder.

(13) Ifølge de spanske myndigheder var dette program baseret på den godkendte støtteordning N 415/04 ([1]). Programmets sigte var at fremme teknisk forskning i tekstil- og beklædningssektoren. For perioden 2005-2007 var budgettet 12,5 mio. EUR i form af støtte og 51 mio. EUR som rentefrie lån, der skulle betales tilbage over 12 år med en henstandsperiode på to år.

2. *Program for industriel omstilling i områder, der er påvirket af strukturændringer i tekstilsektoren*

(14) Sigtet med denne foranstaltning var at fremme den industrielle omstilling i områder, der er påvirket af strukturændringer. Følgende projekter var støtteberettigede:

a) investeringer i tekniske og industrielle infrastrukturer

b) iværksættelse af nye industriaktiviteter

c) teknologiske partnerskaber mellem innovative virksomheder i form af f.eks. forsker-/teknologiparker, innovations- og teknologicentre, europæiske innovations- og teknologicentre, udviklingsagenturer og teknologioverførselsorganer

d) forskellige virksomheders bestræbelser på at sætte nyt liv i den lokale økonomi

e) udvikling af virksomheder med teknologiske processer fra veletablerede sektorer

f) oprettelse og udvidelse af nye sektorer.

(15) Fra 2006 til 2008 beløb finansieringen sig til 11,1 mio. EUR i form af støtte og 155,2 mio. EUR som rentefrie lån, der skulle betales tilbage over 15 år med en henstandsperiode på fem år. De spanske myndigheder anførte, at foranstaltningen var baseret på den godkendte ordning N 101/2005 ([2]).

3. *Særlige lån fra Empresa Nacional de Innovación S.A. (ENISA)* ([3]) *til modernisering af SMV*

(16) Under denne foranstaltning blev der ydet præferencelån svarende til kapitaltilførslen for at fremme moderniseringen af SMV-produkter, processer og ledelse og oprette nye teknologivirksomheder i områder, der var påvirket af strukturændringer. Støtten kunne ydes til økonomisk og finansielt sunde SMV. Store virksomheder og kriseramte virksomheder var udelukket. ENISA ydede en rentegodtgørelse på 0,5 % til de udvalgte projekter. Den faste rentesats var Euribor 1 år + 0,25 % for lån med en løbetid på 4-8 år og en henstandsperiode på 2-6 år. Der kunne maksimalt ydes 3 000 000 EUR til hver virksomhed.

([1]) Kommissionens afgørelse K(2004) 4709 af 1. december 2004 om foranstaltning N 415/2004: Fremme af teknisk forskning i tekstilsektoren (2005-2007) (EUT C 72 af 24.3.2006, s. 2).

([2]) Kommissionens beslutning K(2005) 1532 af 18. maj 2005: støtte til omstrukturering af industrizoner i tilbagegang (EUT C 235 af 23.9.2005, s. 3).

([3]) ENISA er et offentligt foretagende tilknyttet ministeriet for industri, turisme og handel via generaldirektoratet for SMV-politik.

(17) Foranstaltningens budget var 4,05 mio. EUR fra 2006 til 2008. Hensigten var, at støtteelementet (rentegodtgørelse på 50 basispoint) skulle holdes inden for de minimisgrænsen på 200 000 EUR ([1]).

4. *Præferencelån fra ICO*

(18) Under denne foranstaltning kunne virksomheder få adgang til præferencelån til innovative produktivinvesteringer. Disse lån var baseret på en aftale mellem ministeriet for industri, turisme og handel og efter 5. september 2006 det offentlige finansorgan Instituto de Crédito Oficial (ICO). ICO fungerede som mellemled mellem de involverede kommercielle banker, mens ministeriet for industri, turisme og handel finansierede præferencelånene. Der gjaldt følgende finansieringsvilkår:

a) op til 70 % af investeringen, inkl. moms, begrænset til EU's statsstøttelofter

b) investeringer begrænset til nye aktiver

c) investeringerne skulle foretages inden to år efter underskrivelsen af aftalen (tre år i særlige tilfælde efter fremsendelse af begrundet anmodning til ICO)

d) modtageren kunne vælge mellem en løbetid på fem år uden henstandsperiode, syv år med to års henstand og ti år med to års henstand

e) kreditinstitutionen kunne vælge mellem en rente på Euribor 6 år + 0,75 % eller Euribor 6 mdr. + 0,50 %, hvis aktiviteten var omfattet af en gensidig garantiordning. Kreditinstitutionen måtte ikke modtage provision, og indfrielse før fristen for afviklingen af lånet medførte en bøde på 1 % i tilfælde af en fast rentesats. Aktiviteten blev gennemført af deltagende banker og sparekasser

f) modtagervirksomheden betalte Euribor-rente minus 0,5 %

g) for at give virksomhederne lettere adgang til garantier blev 67 % af omkostningerne til garantistillelse, tildelt via de regionale gensidige garantiordninger, refinansieret af Compañía Española de Reafianzamiento S.A. (CERSA)

h) ministeriet for industri, turisme og handel fastsatte generelt en årlig rente på op til 1,25 % eller op til 1 %, hvis den blev sikret ved en gensidig garantiordning.

Virksomheder eller grupper af virksomheder, hvis hovedaktivitet omfattede distribution, var udelukket fra ordningen. Det planlagte budget for denne foranstaltning var 450 mio. EUR.

5. *Fremme af eksport af spanske produkter (ICEX)*

(19) Det spanske institut for udenrigshandel (ICEX) havde gennemført adskillige støtteforanstaltninger under tekstilplanen:

a) etablering af informationsinfrastruktur såsom internetportaler

b) ydelser til virksomheder for disses fælles deltagelse i handelsmesser

c) rådgivning om eksportpotentiale for firmaer, som ikke før havde haft nogen import.

(20) Foranstaltningerne blev gennemført som led i initiativer såsom den globale modeplan (Plan Global de la Moda), den spanske habitatplan (Plan Hábitat de España), officielle stande, sektorplaner, eksportkonsortier, planer for etablering af virksomheder i udlandet, planer om fremstød for spanske mærker, introduktionsplaner for fremme af udenrigshandel (PIPE), bistand til deltagelse i messer, møder med repræsentanter, handelsdelegationer, erhvervsinvesteringer og samarbejdsfora, oprettelse og ajourføring af databaser over erhvervsdrivende samt kommunikations- og fremstødskampagner.

6. *Videreuddannelse*

(21) Formålet med denne foranstaltning var at videreuddanne arbejdstagere i Spaniens tekstil- og beklædningsindustri for at forbedre deres kvalifikationer og dermed styrke virksomhedens konkurrenceevne, så den kunne holde trit med moderniseringen.

(22) Ifølge national lovgivning ([2]) kunne virksomheder som en hjælp til at finansiere deres specifikke uddannelsesprogrammer bruge en del af de bidrag, de havde indbetalt det foregående år til den sociale sikringsfond, til specifikke uddannelsesprogrammer ved at trække disse bidrag fra de almindelige socialsikringsbidrag. Visse procentsatser var blevet forbedret for tekstil- og beklædningssektoren:

([1]) I overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 1998/2006 af 15. december 2006 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder (EUT L 28.12.2006, s. 5).

([2]) Kongeligt dekret nr. 395/2007 af 23.3.2007, beslutning TAS 2307/2007 af 27.7.2007 og lov 51/2007 af 26.12.2007.

— for virksomheder med 1-2 ansatte: 100 % af bidraget eller 420 EUR (420 EUR i den generelle foranstaltning)

— for virksomheder med 3-5 ansatte: 100 % af bidraget eller 600 EUR (420 EUR i den generelle foranstaltning)

— for virksomheder med 6-9 ansatte: 100 % af bidraget eller 720 EUR (i den generelle foranstaltning var det eneste krav 100 % af bidraget)

— for virksomheder med 10-49 ansatte: 100 % af bidraget (i stedet for 75 %)

— for virksomheder med 50-249 ansatte: 80 % af bidraget (i stedet for 60 %)

— for virksomheder med over 250 ansatte: 60 % af bidraget (i stedet for 50 %).

(23) Virksomhederne var også berettiget til en ekstra kredit på 5 % som kompensation for tabt arbejdstid under uddannelsen.

(24) For at få adgang til disse foranstaltninger skulle virksomhederne fremlægge en videreuddannelsesplan for den spanske arbejdsformidling med en beskrivelse af produktionsprocessen, indførelse af en ny organisationsstruktur, uddannelse i brug af nye maskiner og omskoling af afskedigede arbejdstagere. De skulle også anføre mål for produktivitet og bevarelse af arbejdspladser i et særskilt dokument samt angive det samlede investeringsbeløb og deres eget bidrag. Denne omskolingsplan skulle desuden godkendes af sektorens fællesudvalg (50 % erhvervsrepræsentanter og 50 % fra fagforeninger i tekstilsektoren).

7. *Sikring af arbejdspladser for ældre arbejdstagere*

(25) I overensstemmelse med generel spansk lovgivning har en virksomhed, der beskæftiger en arbejdstager på over 60 år, ret til en reduktion på 50 % af socialsikringsbidraget. I tekstilplanen er denne alder sænket til 55 år for arbejdstagere med en fast kontrakt, som har arbejdet for virksomheden i mindst fem år.

8. *Fritagelse for sikkerhedsstillelse for udskudte betalinger til socialsikringssystemet*

(26) I henhold til Spaniens generelle socialsikringslovgivning (artikel 33, stk. 4, i kongeligt dekret nr. 1415/2004 af 11. juni 2004) kan socialsikringsgæld udskydes og betales i afdrag, hvis forskellige betingelser er opfyldt, herunder bestemmelsen om sikkerhedsstillelse til dækning af denne gæld. Lovens gennemførelsesbestemmelser [1] giver dog de spanske myndigheder ret til at tillade en fritagelse for sikkerhedsstillelse for socialsikringsgæld under »særlige omstændigheder«.

2.4. **Retsgrundlag for ordningen**

(27) Retsgrundlaget for foranstaltning 1 (betragtning 11-13) er bekendtgørelse ITC/217/2005 af 4. februar 2005 [2], der er baseret på Kommissionens forordning (EF) nr. 70/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder [3].

(28) Foranstaltning 2 (betragtning 14 og 15) var baseret på støtteforanstaltning N 101/2005 godkendt ved Kommissionens beslutning K(2005) 1523 (betragtning 15) og XR/70/2007 under den regionale investeringsstøtteordning [4].

(29) Retsgrundlaget for foranstaltning 3 (betragtning 16 og 17) er lov 30/2005 af 29. december 2005 [5].

(30) Retsgrundlaget for foranstaltning 4 er den 71. tillægsbestemmelse til ovennævnte lov 30/2005 — det officielle kreditinstituts foranstaltning vedrørende lån til virksomheder i tekstil-, fodtøjs-, møbel- og legetøjssektoren.

(31) Foranstaltning 5 (betragtning 19 og 20) var baseret på artikel 14, stk. 1, litra d) og artikel 17, stk. 3, litra m), i lov nr. 38/2003 af 17. november 2003.

(32) Foranstaltning 6 (betragtning 21-24) var omfattet af kongeligt dekret nr. 1046/2003 af 1. august 2003 og bekendtgørelse TAS/500/2004 af 13. februar 2004.

(33) Det generelle retsgrundlag for foranstaltning 7 (betragtning 25) er kongelig dekretlov nr. 5/2006 af 9. juni 2006.

(34) Foranstaltning 8 (betragtning 26) var omfattet af artikel 33, stk. 4, i kongeligt dekret nr. 1415/2004 af 11. juni 2004.

2.5. **Ordningens varighed**

(35) Tekstilplanen blev øjensynlig underskrevet i juni 2006 og løb til 31. december 2008. Ifølge de spanske myndigheders oplysninger af 17. september 2008 er der ingen planer om at forlænge den yderligere (som anført i artikel I(2) i selve tekstilplanen). Foranstaltning 1 gjaldt dog fra 2005 til 2007.

[1] Artikel 33, stk. 4, litra d), i lovdekret nr. 1415/2004 af 22.6.2004.
[2] Den spanske statstidende (B.O.E.) af 9.2.2005.
[3] EFT L 10 af 13.1.2001, s. 33.
[4] EUT C 169 af 21.7.2007, s. 18.
[5] Finansloven, 27. tillægsbestemmelse.

3. GRUNDE TIL AT INDLEDE PROCEDUREN

(36) Kommissionen gav i sin beslutning af 13. november 2007 om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure (»beslutning om at indlede proceduren«) udtryk for tvivl om foranstaltningernes forenelighed med fællesmarkedet og nævnte muligheden af en uberettiget kumulering af forskellige foranstaltninger under tekstilplanen.

a) Vedrørende foranstaltning 1 fandt ordning N 415/2004 kun anvendelse indtil 2007, mens tekstilplanen gjaldt til 2008. De spanske myndigheder skulle gøre rede for, hvordan de påtænkte støtteforanstaltninger vedrørende teknisk forskning opfyldte betingelserne i ordning N 415/2004.

b) Med hensyn til foranstaltning 2 nærede Kommissionen tvivl om, på hvilken måde foranstaltningen overholdt alle betingelserne i Fællesskabets gruppefritagelsesforordning for regional investeringsstøtte ([1]).

c) Vedrørende foranstaltning 3 stod det Kommissionen uklart, hvordan de spanske myndigheder kunne overholde de minimis-forordningen.

d) Kommissionen var bekymret over, hvorvidt de minimis-foranstaltning 4 kunne kumuleres uberettiget med andre former for støtte til samme støtteberettigede omkostninger.

e) Angående foranstaltning 5 var de spanske myndigheders oplysninger ikke tilstrækkelige til, at Kommissionen kunne vurdere, om den var forenelig med Kommissionens gruppefritagelsesforordning for små og mellemstore virksomheder ([2]).

f) Der var ikke angivet noget retsgrundlag for foranstaltning 6 og 7.

g) I henseende til foranstaltning 8 var Kommissionen usikker på, om den var diskriminerende og krævede forudgående anmeldelse til Kommissionen.

4. BEMÆRKNINGER FRA SPANIEN

(37) De spanske myndigheder fastholdt, at beslutningen om at indlede proceduren var i strid med Italgrani II-retspraksis ([3]).

Foranstaltning 1

(38) De spanske myndigheder forklarede, at der ud over retsgrundlaget N 415/2004 også fandtes en ordning for store virksomheder, som var udløbet 31. december 2007, og som var blevet nævnt i tidligere korrespondance, hvilket også var tilfældet for den allerede godkendte ordning XS 50/2005 ([4]) for SMV, der udløb 30. juni 2007.

(39) Det udnyttede budget beløb sig til 14,24 mio. EUR i støtte og 36,72 mio. EUR i rentefrie lån med en løbetid på 12 år. Den 21. oktober 2008 gentog de spanske myndigheder, at foranstaltningerne var i overensstemmelse med betingelserne i ordningen, og bekræftede, at ordning N 415/2004 ikke var blevet og ikke ville blive anvendt efter 31. december 2007, og at ordning XS 50/2005 ikke var blevet og ikke ville blive anvendt efter 30. juni 2008.

Foranstaltning 2

(40) De spanske myndigheder forklarede, at ordning N 101/2005 udløb, når forordning (EF) nr. 1628/2006 trådte i kraft ([5]). De spanske myndigheder anmeldte efterfølgende ordning N 430/2006, som blev trukket tilbage den 26. januar 2007. Siden da har foranstaltningerne ifølge de spanske myndigheders oplysninger af 30. maj 2008 været baseret på XR/70/2007 ([6]). Industrien for syntetiske fibre var ikke støtteberettiget under ordning N 101/2005 og XR/70/2007 ifølge artikel 4 i bekendtgørelse ITC/1014/2005 og artikel 4 i bekendtgørelse ITC/3098/2006, som ændret ved artikel 3 i bekendtgørelse ITC/643/2007.

(41) De spanske myndigheder bekræftede også, at foranstaltningen kunne betegnes som en initialinvestering som i ministeriel bekendtgørelse ITC/643/2007 af 2. oktober 2007 om ændring af bekendtgørelse ITC/3098/2006 ([7]). Beskrivelsen af modtagere i artikel 4 i ministeriel bekendtgørelse ITC/643/2007 svarede til definitionen af initialinvesteringer i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte ([8]) og forordning (EF) nr. 1628/2006.

(42) Det udnyttede budget var 10,97 mio. EUR i støtte og 150,8 mio. EUR i lån, som skulle tilbagebetales.

([1]) EUT L 302 af 1.11.2006, s. 29.
([2]) Kommissionens forordning (EF) nr. 70/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder (EFT L af 13.1.2001, s. 33).
([3]) Dom afsagt af Domstolen i sag C-47/91 Italien mod Kommissionen (Italgrani II), Sml. 1992 I, s. 4635.
([4]) XS 50/2005, program til fremme af teknisk forskning i tekstil-/beklædningssektoren (EUT C 19 af 26.1.2006, s. 3).
([5]) Kommissionens forordning (EF) nr. 1628/2006 af 24. oktober 2006 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på medlemsstaternes regionale investeringsstøtte (EUT L af 1.11.2006, s. 29).
([6]) EUT C 169 af 21.7.2007, s. 18.
([7]) BOE af 10.10.2006.
([8]) Retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte for 2007-2013 (EUT C 54 af 4.3.2006, s. 13).

Foranstaltning 3

(43) De spanske myndigheder bekræftede, at modtagerne alene var SMV. Det anslåede maksimale støttebeløb på 30 000 EUR pr. virksomhed var beregnet på grundlag af et maksimalt lån på 1 mio. EUR. Fra 1. januar 2006 til 13. januar 2008 udnyttede ti virksomheder foranstaltningen, mens 23 blev afvist. Rentegodtgørelsen på 0,5 procentpoint var ikke blevet tildelt.

(44) Den 30. maj 2008 og på mødet den 11. september 2008 understregede de spanske myndigheder, at finansieringen var ydet på almindelige markedsvilkår, men at store foretagender og kriseramte virksomheder var udelukket. Dette bekræftede de spanske myndigheder skriftligt den 21. oktober 2008 og gav tilsagn om ikke at anvende foranstaltningen indtil tekstilplanens udløb.

Foranstaltning 4

(45) Retsgrundlaget for denne foranstaltning var de minimis-forordningen. Det maksimale lån pr. modtager var 2,3 mio. EUR. De minimis-reglerne blev på intet tidspunkt overtrådt. Disse beløb kunne ikke kumuleres med anden støtte, hvis det betød, at de tilladte de minimis-tærskler blev overskredet. Hver modtager skulle derfor udfylde en årlig erklæring. ICO udarbejdede årlige rapporter om foranstaltningen, som blev sendt til de kreditinstitutioner, der samarbejdede med ICO.

(46) I september 2008 var der udbetalt 54,79 mio. af de 450 mio. EUR. Det maksimale lånebeløb var 2,3 mio. EUR. Renten lå på mellem 5,59 og 4,94 %, efter at den europæiske referencesats for Spanien blev fastsat til 5,19 %. De spanske myndigheder bekræftede, at de havde anvendt den nye meddelelse om referencesatser [1] fra og med 1. juli 2008. Ifølge de spanske myndigheder var det de deltagende finansieringsorganer, der fastlagde den margen, som blev tillagt referencesatsen. ICO gav dem også oplysninger om de gennemsnitlige margener, der blev anvendt i Spanien, på grundlag af data fra Spaniens nationalbank.

(47) Den 21. oktober 2008 fremlagde de spanske myndigheder en oversigt over de minimis-støtte tildelt i 2006, 2007 og 2008 med de dertil svarende erklæringer. De spanske myndigheder forpligtede sig til at overholde de minimis-forordningen i fremtiden.

Foranstaltning 5

(48) De pågældende foranstaltninger var generelle foranstaltninger, som alle sektorer havde adgang til. De aktiviteter, hvortil der var ydet støtte, lignede foranstaltningerne i artikel 5 i SMV-forordningen. Det var meget vanskeligt at anslå støttebeløbet, fordi ordningen blev anvendt periodevist, indirekte og uigennemskueligt.

(49) Fra 2006 til 2008 blev der i alt udbetalt 7,5 mio. EUR. De spanske myndigheder anførte, at denne foranstaltning, som også var åben for store foretagender, var omfattet af de minimis-forordningen.

(50) Vedrørende anvendelsen af de minimis-forordningen forklarede de spanske myndigheder, at ICEX fra hver modtager krævede en erklæring om modtaget støtte baseret på støtteberettigede omkostninger, hvilket var et krav i henhold til artikel 14, stk. 1, litra d), i lov nr. 38/2003 af 17. november 2003. Modtagerne skulle informere ICEX om fremtidig støtte. I overensstemmelse med artikel 17, stk. 3, litra m), skulle ICEX kontrollere foreneligheden med anden støtte modtaget på grundlag af samme støtteberettigede omkostninger. De spanske myndigheder fremlagde en tabel, som viste, at de minimis-støtte tildelt af ICO og ICEX fra 2006 til 2008 i tekstil- og beklædningssektoren ikke oversteg tærsklen på 200 000 EUR pr. virksomhed over tre år.

Foranstaltning 6

(51) Denne foranstaltning var generel, om end dog primært rettet mod SMV. Kun firmaer med under fem ansatte kunne derfor modtage beløb, der oversteg de beløb, som var indbetalt til socialsikringsfonden i det foregående år. Andre modtagere kunne kun få godtgjort en procentdel af det bidrag, der var indbetalt med henblik på uddannelse i det indeværende regnskabsår. Ifølge de spanske myndigheder var støtteintensiteten for SMV på omkring 11,3 % og 20 % for store virksomheder. Det forventede budget var 50 000 EUR årligt.

(52) Indtil den 13. januar 2008 var kun én virksomhed blevet udvalgt under denne foranstaltning. De spanske myndigheder bekræftede, at kriseramte virksomheder i overensstemmelse med rammebestemmelserne for rednings- og omstruktureringsstøtte [2] ikke var omfattet af ordningen.

Foranstaltning 7

(53) De spanske myndigheder understregede, at firmaer kun var støtteberettigede i forhold til antallet af ansatte på over 55 år, som havde været ansat i virksomheden i mindst fem år, hvilket reducerede støtteberettigelsesgrundlaget til omkring 50 %. De fleste modtagere (53 %) var kvinder, mens 76 % havde meget begrænsede kvalifikationer og et lavt uddannelsesniveau, hvilket gjorde det svært for dem at finde et andet arbejde.

(54) De spanske myndigheder understregede, at medlemsstaterne i henhold til EF-traktatens artikel 137, stk. 1, og artikel 4 havde enekompetence med hensyn til socialsikringsspørgsmål.

[1] EUT C 14 af 19.1.2008, s. 6.

[2] Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (EFT C 244 af 1.10.2004, s. 2).

(55) Den 1. januar 2008 havde 6 313 ansatte i 2 015 virksomheder udnyttet ordningen, svarende til 16,6 % af virksomhederne og 4,5 % af de ansatte i sektoren. 56 % af modtagervirksomhederne modtog støtte under foranstaltningen til én arbejdstager, 30 % til 2, 3 eller 4 arbejdstagere og 13 % til 5-30 arbejdstagere. Kun 1 % modtog støtte under foranstaltningen til over 30 arbejdstagere. 1 428 virksomheder modtog under 500 EUR i støtte. Budgettet for denne foranstaltning var 15 mio. EUR årligt. Den gennemsnitlige støtte pr. arbejdstager i alderen 55-58 år var 151 EUR/måned, hvilket svarer til en intensitet på 8,3 % af lønomkostningerne. Støtten til arbejdstagere på over 59 år udgjorde 44 EUR/måned, dvs. 2,6 % af lønomkostningerne. Kun 5,2 % af arbejdstagerne i sektoren var støtteberettigede under denne foranstaltning. Den gennemsnitlige indvirkning for en virksomhed var 0,3 % af lønomkostningerne.

(56) Trods sit navn var foranstaltningens formål ikke at bevare beskæftigelsen, men et alternativ til førtidspensionering. De spanske myndigheder påstod også, at beløbet på 151 EUR/måned var tilstrækkeligt som incitament til at holde den pågældende i beskæftigelse i stedet for at ansætte den samme person sort.

(57) Foranstaltningen kunne også udnyttes i industrien for syntetiske fibre, hvis virksomhedens hovedaktivitet lå i tekstilsektoren, og den var omfattet af overenskomstforhandlingerne i tekstil- og beklædningssektoren og ikke i den kemiske sektor. Der var derfor kun en lille mulighed for, at producenterne af syntetiske fibre ville få adgang til foranstaltningen.

Foranstaltning 8

(58) Ved brev af 17. september 2008 bekræftede de spanske myndigheder, at der var tale om en generel foranstaltning, og at der ikke var indrømmet skatteudskydelser under tekstilplanen til virksomheder i tekstilsektoren.

(59) Den 21. oktober 2008 gjorde de spanske myndigheder opmærksom på, at en tekstil- eller beklædningsvirksomhed, som anmodede om fritagelse for sikkerhedsstillelse for udskudt skat — hvilket var højst usandsynligt — ville blive behandlet på grundlag af den generelle lovgivning og ikke tekstilplanen.

(60) Endelig forpligtede de spanske myndigheder sig til at overholde Fællesskabets lovgivning om kumulering af de minimis-foranstaltninger.

5. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

(61) Kommissionen modtog bemærkninger fra to parter, der ønskede at forblive anonyme.

(62) I det første sæt af bemærkninger opponeredes der mod medlemsstatens sektorstøtte til tekstilindustrien, fordi den var konkurrenceforvridende. Forfatterne tilsluttede sig den holdning, som Kommissionen anlagde i beslutningen om at indlede proceduren, og understregede, at tekstilplanen ikke indeholdt grænser for den støtte, som hver virksomhed kunne modtage. De spanske myndigheders begrundelser var utilstrækkelige. Støtte til F&U var nyttig, men skulle begrænses til SMV. De fandt, at statsstøtte til immaterielle aktiver skulle afvises, fordi det var for let at misbruge den. Skønt uddannelsesforanstaltninger til afskedigede ansatte fra tekstilindustrien var et gode, ville en rabat på 80 % på socialsikringsbidrag kun indirekte komme de ansatte til gode og var ikke acceptabel. Hvis tekstilvirksomheder fik flere fordele end andre sektorer med hensyn til at betale gæld til socialsikringsordningen i afdrag, ville dette udgøre ulovlig statsstøtte.

(63) De øvrige bemærkninger omhandlede Geotexans ekstremt lave priser på det spanske marked, hvilket kunne tilskrives gennemførelsen af den spanske tekstilplan.

6. SPANIENS SVAR PÅ DE INTERESSEREDE PARTERS BEMÆRKNINGER

(64) De spanske myndigheder anførte, at Kommissionen ikke klassificerede foranstaltningerne som statsstøtte i beslutningen om at indlede proceduren, men blot nævnte, at det var en mulighed. Spanien svarede også, at uddannelsesstøtten til virksomheder med 50-249 ansatte udgjorde en stigning på 20 % og ikke 80 %. Intensiteten overholdt tærsklerne i artikel 4 i Kommissionens forordning (EF) nr. 68/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på uddannelsesstøtte [1]. Desuden var modtageren af uddannelsesforanstaltningen arbejdstageren, som enten kunne blive i virksomheden eller forbedre sin uddannelse for at søge et nyt arbejde.

(65) Med hensyn til den anden bemærkning fremførte de spanske myndigheder, at påstandene var indsendt på et sent tidspunkt og ikke var underbyggede. Formålet med tekstilplanen var at tilpasse sektorens virksomheder til markedsliberaliseringen og ikke begunstige en bestemt virksomheds position. Med hensyn til den virksomhed, som blev nævnt ved navn, Geotexan, blev den grundlagt i 2004. Ifølge støtteberettigelseskriterierne for at bevare ældre arbejdstagere i deres job, skulle de have arbejdet i virksomheden i over fem år, hvilket ikke var muligt i dette tilfælde. Det er ikke konstateret, at Geotexan skulle have udnyttet uddannelsesstøtteforanstaltningerne. Under alle omstændigheder ville virksomheden have modtaget 970 EUR i årlig støtte, hvilket ikke ville have været en afgørende faktor i udviklingen af en aggressiv prispolitik.

(66) Kort sagt indeholdt bemærkningerne ingen nye juridiske fakta eller beviser, og de var blevet fremført som generelle bemærkninger uden belæg. De burde derfor ikke indgå i betragtningerne.

[1] EUT L 10 af 13.1.2001, s. 20.

7. BEDØMMELSE

7.1. Foranstaltningernes karakter af statsstøtte

(67) I henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1, er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

(68) Ifølge de spanske myndigheder var foranstaltning 3 ikke blevet anvendt, dvs. at rentegodtgørelsen på 0,5 % ikke var blevet tildelt, og at finansieringen var baseret på almindelige markedsvilkår. Kommissionen bad de spanske myndigheder om information om den faktiske rentesats for de ti modtagere. De spanske myndigheder svarede ved brev af 13. marts 2009. Kun i to tilfælde havde renten været lavere end årets laveste referencesats (et lån på 300 000 EUR og et andet på 100 000 EUR til en rente på 4,114 % i 2007, hvor den laveste referencesats var 4,62 %). Da der er tale om en meget lille forskel mellem de to satser, må Kommissionen konkludere, at statsstøtten ville have været så lille, at den ville være under de minimis-tærsklen. De spanske myndigheder forpligtede sig til først at anvende denne foranstaltning efter planens udløb. Under disse omstændigheder må Kommissionen konkludere, at støttebeløbet var under de minimis-tærsklen, og at der ikke var tale om statsstøtte.

(69) Vedrørende foranstaltning 4 og 5 sagde de spanske myndigheder, at de var omfattet af Kommissionens forordning om de minimis-støtte og derfor ikke udgjorde statsstøtte. Kommissionen skal følgelig undersøge, om betingelserne i de minimis-forordningen var opfyldt.

(70) For foranstaltning 4 påviste de spanske myndigheder, at de hidtil havde overholdt de minimis-forordningen, og at de også ville gøre det i fremtiden. De forsikrede også, at de havde overholdt den nye meddelelse om referencesatser siden 1. juli 2008.

(71) Vedrørende foranstaltning 5 udelukker de minimis-forordningen støtte til eksportfremme. Generelt defineres eksportstøtte i artikel 1, litra b) som »støtte til eksportrelaterede aktiviteter, dvs. støtte, der er direkte knyttet til de eksporterede mængder, til etablering og drift af et distributionsnet eller til andre løbende udgifter i forbindelse med eksportvirksomhed«. Dette uddybes yderligere i de minimis-forordningens betragtning 6: »Støtte til deltagelse i varemesser eller til undersøgelser eller konsulenttjenester, der er nødvendige for lancering af et nyt eller eksisterende produkt på et nyt marked, betragtes normalt ikke som eksportstøtte.« Hvis støtten derfor er tildelt til gruppedeltagelse i varemesser, er den omfattet af de minimis-forordningen [1]. Ved brev af 30. maj 2008 bekræftede de spanske myndigheder, at foranstaltningens sigte var at tilskynde firmaer, som hidtil ikke havde haft eksportaktiviteter, til at deltage i internationale messer. Den opfyldte derfor denne betingelse. Støtte til etablering af informationsinfrastruktur via internetportaler udgør ikke eksportstøtte og er derfor omfattet af de minimis-forordningen. Endelig er bestemmelsen om konsulenttjenester med henblik på fremme af virksomhedernes eksportpotentiale omfattet af de minimis-forordningen og indgår derfor ikke i definitionen af eksportstøtte.

(72) Alligevel nærede Kommissionen stadig tvivl om, hvorvidt de spanske myndigheder tidligere havde overholdt de minimis-forordningen. De blev derfor på grundlag af artikel 3, stk. 3, i de minimis-forordningen bedt om at godtgøre, at forordningen også tidligere var blevet overholdt med hensyn til foranstaltning 4 og 5. Desuden opfordrede Kommissionen de spanske myndigheder til at forpligte sig til også fremover at overholde forordningen i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1. Det betød, at loftet på 200 000 EUR pr. foretagende var blevet overholdt i alle tre skatteår, især henset til den mulige kompilation med andre foranstaltninger i tekstilplanen baseret på samme støtteberettigede omkostninger. Som allerede nævnt i betragtning 47 godtgjorde de spanske myndigheder, at de hidtil havde overholdt de minimis-forordningen og også ville gøre det i fremtiden. Foranstaltning 4 og 5 udgør derfor ikke statsstøtte.

(73) Foranstaltning 8 er en generel foranstaltning omfattet af spansk lov og var ifølge de spanske myndigheder aldrig blevet taget i anvendelse under tekstilplanen. Hvis en virksomhed for fremtiden bad om en skatteudskydelse, forpligtede de spanske myndigheder sig til at anvende de generelle bestemmelser og ikke denne foranstaltning. Da foranstaltning 8 ikke var blevet anvendt, var der ikke tale om statsstøtte.

(74) Foranstaltning 1, 2, 6 og 7 blev finansieret via statens ressourcer. Disse foranstaltninger giver øjensynligt en fortrinsstilling til virksomheder fra tekstil- og beklædningssektoren i forhold til bestemmelserne under de generelle regler og begunstiger følgelig disse foretagender. Der pågår omfattende handel i tekstil- og beklædningssektoren, hvorfor foranstaltningerne kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne. Disse foranstaltninger udgør derfor statsstøtte som omhandlet i EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

[1] Jf. også Kommissionens beslutning C 89/01 af 24. september 2002 om Tysklands påtænkte støtteordning »retningslinjer vedrørende støtte til små og mellemstore virksomheder — Forbedring af virksomhedernes resultater i Sachsen« (EUT L 91 af 8.4.2003, s. 13) og navnlig betragtning 72 (»støtte til deltagelse i varemesser eller til undersøgelser eller konsulenttjenester, der er nødvendige for lancering af et nyt eller eksisterende produkt på et nyt marked, betragtes normalt ikke som eksportstøtte«).

7.2. **Forenelighed med fællesmarkedet**

Foranstaltning 1 og 2

(75) Vedrørende foranstaltning 1 bemærkede Kommissionen, at den godkendte støtteordning N 415/2004 alene finder anvendelse på store virksomheder og støtteberettigede F&U-aktiviteter såsom lønomkostninger, relevante instrumenter og relevant udstyr, udgifter til ekstern konsulentbistand, driftsomkostninger og generelle supplerende omkostninger til forskningsaktiviteten. Budgettet bestod af 16 mio. EUR i støtte og 74,45 mio. EUR i rentegodtgørelse.

(76) I tekstilplanen var følgende defineret som støtteberettigede projekter for store virksomheder: F&U-projekter, projekter om formidling af resultater af F&U-aktiviteter og projekter om etablering og udvikling af samarbejdsaftaler mellem virksomheder. Budgettet var sammensat af 12,5 mio. EUR i støtte og 51 mio. EUR i form af rentegodtgørelse.

(77) Den 13. januar 2008 gentog de spanske myndigheder, at de ville overholde de vilkår, som ordningen blev underlagt. På dette grundlag må Kommissionen konkludere, at foranstaltning 1 for store foretagender opfylder kriterierne i ordningen.

(78) Med hensyn til foranstaltning 1 for SMV, der ifølge tekstilplanen er hovedmålgruppen for denne foranstaltning, forklarede de spanske myndigheder, at den ville blive omfattet af støtteordning XS 50/2005. Målsætningerne for støtteordning XS 50/2005 er at fremme forskningsprojekter for SMV, styrke samarbejdet mellem SMV og forskningsenheder og formidle forskningsresultater. Som den foregående ordning dækker den lønomkostninger, relevante instrumenter og relevant udstyr, udgifter til ekstern konsulentbistand, driftsomkostninger og generelle supplerende omkostninger relateret til forskningsaktiviteten samt investeringer i materielle og immaterielle aktiver og konsulenttjenester. Det årlige budget var 22 mio. EUR til støtte og rentegodtgørelser.

(79) Projekter, der var støtteberettigede under tekstilplanen, var F&U-projekter, investeringer i materielle og immaterielle aktiver med henblik på indførelse af avanceret teknologi i produktionsprocesser, projekter til formidling af resultaterne af F&U-aktiviteter samt projekter om etablering og udvikling af samarbejdsaftaler mellem virksomheder.

(80) Kommissionens holdning er, at foranstaltning 1 for SMV opfylder kriterierne i støtteordning N 415/2004, der allerede er godkendt, og støtteordning XS 50/2005.

(81) Foranstaltning 2 var baseret på den godkendte støtteordning N 101/2005, som løb fra juni til 1. november 2006. Formålet med denne ordning var at tilskynde til omstrukturering af industrier i tilbagegang i støtteberettigede regioner. Ordningen var åben for alle industrivirksomheder, der investerede i støtteberettigede regioner, undtagen kul- og stålsektoren og sektoren for syntetiske fibre. Støtten skulle tilbagebetales som rentefrie lån med en maksimal løbetid på ti år, inklusive en femårig henstandsperiode. Det forventede budget var på 400 mio. EUR årligt.

(82) Tekstilplanen opfylder grundkriterierne bortset fra kriteriet om rentefrie lån. Disse låns maksimale løbetid var 15 år med en henstandsperiode på fem år i stedet for den maksimale løbetid på ti år som specificeret i ordningens punkt 11. Efter at have undersøgt dette punkt må Kommissionen acceptere det, da det fremgår af kapitel I 7.2 i bekendtgørelse ITC/3098/2006, at den maksimale løbetid er ti år plus en henstandsperiode på fem år. Kommissionen må derfor konkludere, at foranstaltning 2 opfylder kriterierne i ordningen.

(83) Den 3. juli 2006 genanmeldte de spanske myndigheder ordningen for at bringe den i overensstemmelse med de nye retningslinjer for støtte med regionalt sigte [1] (N 430/2007), og den 26. januar 2007 trak de den tilbage for at basere den på Kommissionens forordning (EF) nr. 1628/2006 af 24. oktober 2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på medlemsstaternes regionale investeringsstøtte [2]. Ordning XR/70/2007 blev godkendt den 20. marts 2007.

(84) I overensstemmelse med bekendtgørelse ITC/3098/2006 og bekendtgørelse ITC/643/2007 omfattede støtteberettigede projekter: teknisk infrastruktur, etablering af teknologiparker, overførsel af specialviden, styrkelse og diversificering af den lokale økonomi, oprettelse af nye industriaktiviteter, udvikling af modne sektorer og oprettelse og udvidelse af nye sektorer. Industrien for syntetiske fibre var ikke støtteberettiget, og foranstaltningen kunne klassificeres som en initialinvestering.

(85) Kommissionen finder derfor, at foranstaltning 2 opfylder kriterierne i de godkendte støtteordninger N 101/2005 og XR/70/2007.

(86) De spanske myndigheder forpligtede sig også til ikke at anvende foranstaltningerne efter udløbet af de ordninger, de var baseret på. Kommissionen finder derfor, at foranstaltning 1 og 2 var omfattet af disse ordninger og derfor udgør forenelig statsstøtte.

[1] Retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte for 2007-2013 (EUT C 54 af 4.3.2006, s. 13).
[2] EUT L 302 af 1.11.2006, s. 29.

Foranstaltning 6

(87) Kommissionen finder, at denne foranstaltning om specifik uddannelse ikke er omfattet af hverken Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 af 6. august 2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88 (Generel gruppefritagelsesforordning) ([1]) eller den foregående forordning om uddannelsesstøtte, da foranstaltningen ikke vedrører »jobskabelse«, og store virksomheder også har adgang til den.

(88) Kommissionen skal derfor vurdere den direkte på grundlag af traktatens artikel 87, stk. 3, litra c). Følgelig kan støtte til fremme af udviklingen af visse økonomiske aktiviteter betragtes som forenelig med fællesmarkedet, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.

(89) Kommissionen vil vurdere foranstaltning 6's forenelighed analogt ([2]) med forordningen om uddannelsesstøtte for perioden mellem 2006 og 1. august 2008 og med den generelle gruppefritagelsesforordning for perioden fra 29. august 2008 til 31. december 2008.

(90) Den specifikke uddannelsesstøttes intensitet var 19,96 % for SMV og 20 % for store virksomheder. Denne støtteintensitet er langt under tærsklen på 35 %, som er fastlagt i forordningen om uddannelsesstøtte, og de 25 % i artikel 39 i den generelle gruppefritagelsesforordning.

(91) Desuden adskiller beløbene sig kun marginalt fra de generelle bestemmelser. Stigningen afhænger af antallet af ansatte og det beløb, der var indbetalt til socialsikringssystemet det foregående år. Betingelserne for at få adgang til foranstaltningen var meget restriktive, da virksomhederne skulle udarbejde en plan, som skulle godkendes af det fælles udvalg (jf. betragtning 24).

(92) Den 20. februar 2009 bekræftede de spanske myndigheder, at der allerede var taget hensyn til den yderligere tilskyndende virkning for store virksomheder ifølge artikel 8, stk. 3, i den generelle gruppefritagelsesforordning i tekstilplanens punkt I. 1.A c). Ansøgervirksomhederne skulle derfor fremlægge en omskolingsplan for den offentlige arbejdsformidling med detaljerede beskrivelser af jobskabelsesmålsætningerne og de specifikke foranstaltninger. Den offentlige arbejdsformidling kontrollerede, at et eller flere af kravene i ovenstående artikel i den generelle gruppefritagelsesforordning var opfyldt. Denne plan omfattede et dokument med en beskrivelse af målsætningerne for produktivitet og bevarelse af arbejdspladser samt størrelsen af den pågældende investering. Det fælles udvalg udarbejdede også en rapport om den omskolingsplan, som hvert selskab eller koncern indsendte. På grundlag af oplysningerne i planen og rapporten fra industriobservatorierne kontrollerede medlemsstaten, at kriterierne for den tilskyndende virkning for store virksomheder var opfyldt.

(93) Kommissionen må konkludere, at støtten kun havde yderst begrænset indvirkning på konkurrence og handel. Kommissionen finder derfor ikke, at foranstaltningen ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. Kommissionen finder derfor denne foranstaltning forenelig med fællesmarkedet på grundlag af traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

Foranstaltning 7

(94) Foranstaltning 7 finansieres også via statens ressourcer og begunstiger tilsyneladende sektoren. Vedrørende forenelighed ser det ikke ud til, at den er fuldt dækket af artikel 15 i forordning (EF) nr. 800/2008 (Generel gruppefritagelsesforordning) eller Kommissionens forordning (EF) nr. 2204/2002 af 12. december 2002 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til beskæftigelse ([3]), da 37 af i alt 11 544 aktive virksomheder i sektoren i 2007 er store virksomheder, og foranstaltningen ikke vedrører jobskabelse. Kommissionen skal derfor vurdere denne foranstaltning på grundlag af traktatens artikel 87, stk. 3, litra c) ([4]).

(95) Statsstøtte i form af løntilskud, der skal øge efterspørgslen efter ugunstigt stillede arbejdstagere, »kan udgøre en supplerende tilskyndelse for virksomhederne til at øge deres beskæftigelse af denne kategori af arbejdstagere«. De pågældende arbejdstagere henhører under kategorien af ugunstigt stillede arbejdstagere, fordi de er over 50 år. 76 % af arbejdstagerne i aldersgruppen 55-59 år havde et lavt uddannelses- og kvalifikationsniveau, hvilket begrænsede deres mulighed for at kunne overgå til en anden sektor, hvis de blev afskediget. Vedrørende antallet af berørte arbejdstagere lå kun 10 215 af de 123 574 ansatte i sektoren i 2008 i aldersgruppen 55-59 år, og kun 6 700 var fastansatte og havde arbejdet i virksomheden i over fem år. Det svarer til 5,2 % af alle ansatte i sektoren, og foranstaltningens intensitet pr. virksomhed blev ansat til 0,3 % af deres lønomkostninger, hvilket er langt under tærsklen på 50 % af de støtteberettigede omkostninger, der er fastsat i artikel 40 i den generelle gruppefritagelsesforordning. Foranstaltningens indvirkning var også begrænset, da den især vedrørte mikrovirksomheder (74 %), og støttebeløbet var minimalt (0,3 % af lønomkostningerne). Skønt den finansielle indvirkning var minimal for virksomheden, var den ifølge de spanske myndigheder en tilskyndelse til

([1]) EUT L 214 af 9.8.2008, s. 3.
([2]) Jf. Kommissionens beslutning af 2. juni 2004 i sag N 443/2003, sekundær vandforsyning, Belgien (K(2004) 1356).
([3]) EUT L 337 af 13.12.2002, s. 3.
([4]) Jf. argumentationen i foranstaltning A2 i Kommissionens beslutning om N 244/2008 spansk program for sektoren for fodtøj, garvning og læderfremstilling (EUT C 52 af 5.3.2009, s. 1).

at beholde de pågældende ansatte i deres job i et par år mere i stedet for at fyre dem eller give dem sort arbejde. Støtten forekom derfor at være nødvendig, proportionel og målrettet denne aldersgruppe af ugunstigt stillede arbejdstagere.

(96) Med hensyn til støttens negative indvirkning bør det bemærkes, at foranstaltningen alene er rettet mod tekstil- og beklædningssektoren, en industri i tilbagegang med en jobnedgang på 40 % siden 2001.

(97) Efter at have sammenholdt positive og negative virkninger blev det konkluderet, at støtten havde en positiv virkning, fordi den tilskyndede virksomheder og især mikrovirksomheder til at beholde de af deres ansatte, der var over 55 år (i stedet for at ansætte dem sort), til de blev 60 år, samtidig med at konkurrencefordrejningen sandsynligvis ville være begrænset på grund af det meget lave støttebeløb.

(98) Foranstaltning 7 er derfor forenelig med fællesmarkedet og i overensstemmelse med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

8. **KONKLUSION**

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Den af Spanien ydede støtte under foranstaltning 1 og 2, jf. betragtning 11-15, i henseende til et program om fremme af teknisk forskning og et program om industriel omstilling i tekstil- og beklædningssektoren var omfattet af godkendelsen af ordning N 415/2004 og N 101/200 og ordning XS 50/2005 og XS 70/2007 og udgør derfor ikke statsstøtte.

2. Foranstaltning 3, 4 og 5, jf. betragtning 16-20, vedrørende præferencelån ydet af ENISA til modernisering af SMV, lån med en præferentiel lånesats ydet af ICO og eksportfremme gennemført af ICEX, ligger under tærsklen i de minimis-forordningen og udgør derfor ikke statsstøtte.

3. Den af Spanien ydede støtte under foranstaltning 6 og 7, jf. betragtning 21-25, om videreuddannelse af ansatte og bevarelse af arbejdspladser for ældre arbejdstagere i tekstil- og beklædningssektoren er forenelig med fællesmarkedet efter traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Spanien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. marts 2009.

På Kommissionens vegne

Neelie KROES

Medlem af Kommissionen